

Środa, 18 stycznia 2006 r.

1. przyjmuje wspólny wniosek;
2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do podpisania wraz z Przewodniczącym Rady aktu prawnego, zgodnie z art. 254 ust. 1 Traktatu WE;
3. zobowiązuje swojego Sekretarza Generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do zapewnienia, w porozumieniu z Sekretarzem Generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji legislacyjnej Radzie i Komisji.

P6_TA(2006)0016**Zastosowanie Konwencji z Aarhus do instytucji i organów Wspólnoty ***II**

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego w sprawie wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (6273/2/2005 — C6-0297/2005 — 2003/0242(COD))

(Procedura współdecyzji: drugie czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólne stanowisko Rady (6273/2/2005 – C6-0297/2005),
 - uwzględniając stanowisko zajęte w pierwszym czytaniu ⁽¹⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2003)0622) ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 62 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A6-0381/2005),
1. zatwierdza wspólne stanowisko po poprawkach;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 103 E z 29.4.2004, str. 612.

⁽²⁾ Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

P6_TC2-COD(2003)0242

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w drugim czytaniu w dniu 18 stycznia 2006 r. w celu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr .../2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

- uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

Środa, 18 stycznia 2006 r.

- uwzględniając wniosek Komisji,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,
- po konsultacji z Komitetem Regionów,
- stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Prawodawstwo wspólnotowe w dziedzinie ochrony środowiska ma na celu przyczynienie się, między innymi, do zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego, **promowania zrównoważonego rozwoju** oraz ochrony zdrowia ludzkiego.
- (2) Szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽³⁾ podkreśla znaczenie zapewnienia odpowiednich informacji dotyczących środowiska i skutecznych możliwości udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji mających znaczenie dla środowiska, zwiększając w ten sposób odpowiedzialność i przejrzystość podejmowania decyzji i przyczyniając się do podnoszenia świadomości społecznej oraz wsparcia dla podejmowanych decyzji. Ponadto, podobnie jak poprzednie programy ⁽⁴⁾, zachęca on również do bardziej skutecznego wprowadzania w życie i stosowania przepisów prawnych Wspólnoty w dziedzinie ochrony środowiska, w tym do egzekwowania zasad wspólnotowych i podejmowania działań przeciwko naruszeniom przepisów prawnych Wspólnoty w dziedzinie ochrony środowiska.
- (3) W dniu 25 czerwca 1998 r. Wspólnota podpisała Konwencję Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ) o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (zwaną dalej „Konwencją z Aarhus”). Wspólnota zatwierdziła Konwencję z Aarhus w dniu 17 lutego 2005 r. Przepisy prawa wspólnotowego powinny być zgodne z tą Konwencją.
- (4) Wspólnota przyjęła już wiele przepisów prawnych, które podlegają zmianom i przyczyniają się do osiągnięcia celów Konwencji z Aarhus. Powinny zostać przyjęte przepisy dotyczące stosowania wymogów tej Konwencji do instytucji i organów Wspólnoty.
- (5) Właściwym jest uwzględnienie trzech filarów Konwencji z Aarhus, a mianowicie: dostępu do informacji, udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, w jednym akcie prawnym oraz ustanowienie wspólnych przepisów dotyczących celów i definicji. Przyczyni się to do zracjonalizowania przepisów prawnych i do zwiększenia przejrzystości w zakresie środków wykonawczych podejmowanych w odniesieniu do instytucji i organów Wspólnoty.
- (6) Jako ogólną zasadę przyjmuje się, że prawa gwarantowane w ramach trzech filarów Konwencji z Aarhus przysługują bez dyskryminacji ze względu na obywatelstwo, narodowość lub miejsce zamieszkania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 30.4.2004, str. 52.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 31 marca 2004 r. (Dz.U. C 103 E z 29.4.2004, str. 612), wspólne stanowisko Rady z dnia 18 lipca 2005 r. (Dz.U. C 264 E z 25.10.2005, str. 18) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 stycznia 2006 r.

⁽³⁾ Decyzja nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego (Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1).

⁽⁴⁾ Czwarty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego (Dz.U. C 328 z 7.12.1987, str. 1), Piąty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego (Dz.U. C 138 z 17.5.1993, str. 1).

Środa, 18 stycznia 2006 r.

- (7) Konwencja z Aarhus zawiera szeroką definicję władz publicznych, przy czym podstawowa koncepcja zakłada, że w każdym przypadku, gdy *wykonywana jest władza publiczna, osoby prywatne i ich organizacje* powinny mieć zapewnione prawa. Dlatego koniecznym jest, aby instytucje i organy Wspólnoty objęte niniejszym rozporządzeniem zostały zdefiniowane w tak samo szeroki i funkcjonalny sposób. Zgodnie z Konwencją z Aarhus, instytucje i organy Wspólnoty mogą być wyłączone z zakresu stosowania Konwencji w przypadkach, gdy działają one jako władza sądownicza lub ustawodawcza. Niemniej jednak, ze względu na zachowanie spójności z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽¹⁾, przepisy w sprawie dostępu do informacji dotyczących środowiska powinny mieć zastosowanie do instytucji i organów Wspólnoty działających jako władza ustawodawcza.
- (8) Definicja informacji dotyczącej środowiska zawarta w niniejszym rozporządzeniu obejmuje informacje o stanie środowiska, niezależnie od ich formy. Definicja **ta została** dostosowana do definicji przyjętej do celów dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska ⁽²⁾ **i obejmuje stan zaawansowania postępowań w sprawie naruszenia prawa wspólnotowego**. Definicja „dokumentu” określona w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 obejmuje informacje dotyczące środowiska w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.
- (9) Właściwym jest, aby niniejsze rozporządzenie zawierało definicję „planów i programów”, biorąc pod uwagę postanowienia Konwencji z Aarhus, równoległe z podejściem realizowanym w odniesieniu do obowiązków Państw Członkowskich na mocy obowiązującego prawa WE. „Plany i programy dotyczące środowiska” powinny zostać zdefiniowane w odniesieniu do ich wkładu w osiągnięcie lub ich prawdopodobnego znaczącego wpływu na osiągnięcie celów **i priorytetów** polityki ochrony środowiska Wspólnoty. Szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ustanawia cele polityki ochrony środowiska Wspólnoty i działania planowane dla osiągnięcia tych celów na okres dziesięcioletni, poczynając od dnia 22 lipca 2002 r. Pod koniec tego okresu powinien zostać przyjęty kolejny program działań w zakresie środowiska naturalnego.
- (10) Ze względu na to, że prawo ochrony środowiska stale się rozwija, definicja prawa ochrony środowiska powinna odnosić się do celów polityki ochrony środowiska Wspólnoty określonych w Traktacie.
- (11) Powinna istnieć możliwość poddawania *wewnętrznej procedurze odwoławczej* indywidualnie adresowanych aktów administracyjnych, które są prawnie wiążące i mają skutki zewnętrzne. Podobnie, zaniechania powinny podlegać tej samej *procedurze* w przypadku, gdy na mocy prawa ochrony środowiska istnieje obowiązek przyjęcia aktu administracyjnego. Biorąc pod uwagę, że akty przyjmowane przez instytucję lub organ Wspólnoty działający jako władza sądownicza lub ustawodawcza mogą być wyłączone, to samo powinno mieć zastosowanie do innych procedur wyjaśniających, gdy instytucja lub organ Wspólnoty działa jako administracyjny organ odwoławczy zgodnie z postanowieniami Traktatu.
- (12) Konwencja z Aarhus wzywa do zapewnienia społeczeństwu dostępu do informacji dotyczących środowiska na wniosek albo poprzez aktywne rozpowszechnianie informacji przez władze, których dotyczy Konwencja. Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 ma zastosowanie do Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, jak również do agencji i podobnych organów ustanowionych na mocy aktu prawnego Wspólnoty. Rozporządzenie to ustala zasady dla tych instytucji, które w *dużym stopniu* są zgodne z zasadami ustanowionymi w Konwencji z Aarhus. Należy rozszerzyć zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 na wszystkie pozostałe instytucje i organy Wspólnoty.
- (13) W przypadku gdy Konwencja z Aarhus zawiera postanowienia, które nie są, w całości lub w części, zawarte również w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001, należy je uwzględnić, w szczególności w odniesieniu do gromadzenia i rozpowszechniania informacji dotyczących środowiska.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 41 z 14.2.2003, str. 26.

Środa, 18 stycznia 2006 r.

- (14) Dobra jakość informacji dotyczących środowiska jest niezbędna dla skuteczności prawa do publicznego dostępu do tych informacji. Dlatego też właściwym jest wprowadzenie przepisów zobowiązujących instytucje i organy Wspólnoty do zapewnienia takiej jakości.
- (15) **Uwzględniając wyjątki od zasad dostępu do informacji dotyczących środowiska, odpowiednie postanowienia dyrektywy 2003/4/WE powinny mieć zastosowanie także do instytucji i organów Wspólnoty.** Podstawy odmowy dostępu do informacji dotyczących środowiska powinny podlegać wykładni zawężającej, biorąc pod uwagę interes publiczny, któremu służy ujawnienie oraz to, czy wnioskowane informacje mają związek z emisjami do **środowiska**.
- (16) Na mocy decyzji nr 2119/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 1998 r. ustanawiającej sieć nadzoru i kontroli epidemiologicznej chorób zakaźnych we Wspólnocie ⁽¹⁾, została już utworzona na poziomie Wspólnoty sieć służąca promowaniu współpracy i koordynacji pomiędzy Państwami Członkowskimi, ze wsparciem ze strony Komisji, w celu usprawnienia zapobiegania i kontroli wielu chorób zakaźnych we Wspólnocie. Decyzja nr 1786/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. ⁽²⁾ przyjmuje program działań wspólnotowych w dziedzinie zdrowia publicznego, który uzupełnia polityki krajowe. Cele tego programu, którymi są podniesienie poziomu informacji i wiedzy na rzecz rozwoju zdrowia publicznego i wzmocnienie możliwości szybkiego i skoordynowanego reagowania na zagrożenia dla zdrowia, stanowiące elementy tego programu, są w pełni zgodne z wymogami Konwencji z Aarhus. Dlatego też niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie bez uszczerbku dla decyzji nr 2119/98/WE i decyzji nr 1786/2002/WE.
- (17) Konwencja z Aarhus wymaga, aby Strony ustanowiły przepisy pozwalające społeczeństwu uczestniczyć w przygotowywaniu planów i programów dotyczących środowiska. Przepisy takie muszą zawierać rozsądne ramy czasowe dla informowania społeczeństwa o danym procesie decyzyjnym dotyczącym środowiska. Udział społeczeństwa, aby mógł być skuteczny, musi mieć miejsce na wczesnym etapie, gdy wszystkie opcje są otwarte. Przy ustanawianiu przepisów dotyczących udziału społeczeństwa, instytucje i organy Wspólnoty powinny określić zakres podmiotowy społeczeństwa mogącego brać udział.
- (18) Art. 9 ust. 3 Konwencji z Aarhus zapewnia dostęp do procedur sądowych lub innych procedur odwoławczych umożliwiających kwestionowanie działań i zaniechań osób prywatnych i władz publicznych naruszających przepisy prawa ochrony środowiska. Przepisy dotyczące dostępu do wymiaru sprawiedliwości powinny być zgodne z Traktatem. W tym kontekście właściwym jest, aby niniejsze rozporządzenie dotyczyło jedynie działań i zaniechań władz publicznych.
- (19) W celu zapewnienia odpowiednich i skutecznych środków odwoławczych, w tym środków dostępnych przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatu, właściwym jest, aby działania instytucji lub organu Wspólnoty, który wydał akt podlegający odwołaniu lub który, w przypadku zarzutu zaniechania administracyjnego, zaniechał działania, miał możliwość ponownego rozważenia swojej wcześniejszej decyzji, lub podjęcia działania w przypadku zaniechania.
- (20) Organizacje pozarządowe działające w dziedzinie ochrony środowiska, które spełniają pewne kryteria, w szczególności w celu zapewnienia, aby były one organizacjami niezależnymi, **działającymi zgodnie z prawem**, których podstawowym celem jest promowanie ochrony środowiska, powinny być upoważnione do żądania wszczęcia wewnętrznej procedury odwoławczej na poziomie Wspólnoty w stosunku do przyjętych aktów lub zaniechań w zakresie prawa ochrony środowiska przez instytucję lub organ Wspólnoty, w celu ponownego rozważenia takiego aktu lub zaniechania przez taką instytucję lub organ.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 3.10.1998, str. 1. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 271 z 9.10.2002, str. 1. Decyzja zmieniona decyzją nr 786/2004/WE (Dz.U. L 138 z 30.4.2004, str. 7).

Środa, 18 stycznia 2006 r.

- (21) W przypadkach gdy wcześniejsze wnioski o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej były bezskuteczne, zainteresowana organizacja pozarządowa powinna mieć możliwość wniesienia skargi do Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatu.
- (22) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi na mocy art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej i ustanowionymi w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej art. 37.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Cel

1. Celem niniejszego rozporządzenia jest przyczynienie się do realizacji zobowiązań wynikających z Konwencji EKG ONZ o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, zwaną dalej „Konwencją z Aarhus”, poprzez ustanowienie przepisów określających zastosowanie postanowień Konwencji do instytucji i organów Wspólnoty, w szczególności poprzez:

- a) zagwarantowanie prawa dostępu do informacji dotyczących środowiska, otrzymanych lub udzielonych przez instytucje lub organy Wspólnoty i znajdujących się w ich posiadaniu, oraz określenie podstawowych warunków i praktycznych rozwiązań dla korzystania z tego prawa;
- b) zapewnienie, aby informacje dotyczące środowiska były sukcesywnie udostępniane i rozpowszechniane w społeczeństwie w celu osiągnięcia ich możliwie najszerszej systematycznej dostępności i rozpowszechnienia. W tym celu promuje się wykorzystanie w szczególności telekomunikacji informatycznej lub technologii elektronicznej, jeżeli są one dostępne;
- c) zapewnienie udziału społeczeństwa w odniesieniu do **planów, programów i polityk** dotyczących środowiska;
- d) zapewnienie dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska na poziomie wspólnotowym na warunkach ustanowionych niniejszym rozporządzeniem.

2. Stosując przepisy niniejszego rozporządzenia, instytucje i organy Wspólnoty dokładają starań w celu udzielenia społeczeństwu wsparcia oraz wskazówek w odniesieniu do dostępu do informacji, udziału w procesie podejmowania decyzji i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „wnioskodawca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, występującą z wnioskiem o udostępnienie informacji dotyczących środowiska;
- b) „społeczeństwo” oznacza jedną lub więcej osób fizycznych lub prawnych oraz stowarzyszenia, organizacje lub grupy takich osób;
- c) „instytucja lub organ Wspólnoty” oznacza każdą instytucję publiczną, organ, urząd lub agencję ustanowioną przez lub na podstawie Traktatu, z wyjątkiem przypadków, gdy działają one jako władza sądownicza lub ustawodawcza. *Jednakże przepisy tytułu II mają zastosowanie do instytucji lub organów Wspólnoty działających jako władza ustawodawcza;*

Środa, 18 stycznia 2006 r.

- d) „informacja dotycząca środowiska” oznacza informację w formie pisemnej, wizualnej, dźwiękowej, elektronicznej lub innej formie materialnej, *dotyczącą*:
- i) stanu elementów środowiska, takich jak powietrze i atmosfera, woda, gleba, powierzchnia ziemi, krajobraz oraz stanu obszarów naturalnych, włączając w to bagna, obszary nadmorskie i morskie, biologiczną różnorodność i jej składniki, w tym organizmy genetycznie zmodyfikowane, oraz wzajemnych oddziaływań pomiędzy tymi elementami;
 - ii) czynników, takich jak substancje, energia, hałas, promieniowanie lub odpady, w tym odpady radioaktywne, emisje, zrzuty i inne rodzaje zanieczyszczeń wprowadzanych do środowiska, które wpływają lub mogą wpływać na elementy środowiska, o których mowa w lit. i);
 - iii) środków (w tym środków administracyjnych), takich jak polityki, przepisy prawne, plany, programy, porozumienia w sprawie ochrony środowiska, oraz działań wpływających lub mogących wpłynąć na elementy i czynniki, o których mowa w pkt i) i ii), jak również środków i działań, które mają na celu ochronę tych elementów;
 - iv) raportów na temat realizacji przepisów prawnych dotyczących ochrony środowiska;
- v) stanu zaawansowania postępowań w sprawie naruszenia prawa wspólnotowego;**
- vi) analiz kosztów i korzyści oraz innych analiz gospodarczych i założeń wykorzystanych w ramach środków i działań, o których mowa w pkt iii); oraz
 - vii) stanu ludzkiego zdrowia i bezpieczeństwa, w tym, tam gdzie właściwe, skażenia łańcucha pokarmowego, warunków życia człowieka, obiektów kultury i budowli w stopniu, w jakim oddziałują na nie lub mogą oddziaływać: stan elementów środowiska, o których mowa w pkt i) lub, poprzez te elementy, czynniki i środki, o których mowa w pkt ii) oraz iii);
- e) „plany i programy dotyczące środowiska” oznaczają plany i programy, które:
- i) podlegają przygotowaniu, **finansowaniu** i, w stosownych przypadkach, przyjęciu przez instytucję lub organ Wspólnoty;
 - ii) są wymagane zgodnie z przepisami ustawodawczymi, regulacyjnymi lub administracyjnymi; oraz
 - iii) przyczyniają się do, lub mogą mieć znaczący wpływ na osiągnięcie celów polityki ochrony środowiska Wspólnoty, takich jak cele ustanowione w Szóstym wspólnotowym programie działań w zakresie środowiska naturalnego lub w kolejnych ogólnych programach działań w zakresie środowiska naturalnego.
- Za plany i programy *dotyczące* środowiska uznaje się także ogólne programy działań w zakresie środowiska naturalnego.
- Niniejsza definicja nie obejmuje planów i programów **finansowych lub** budżetowych, to znaczy planów i programów ustanawiających sposób, w jaki określone projekty lub działania powinny być finansowane lub odnoszących się do wnioskowanych rocznych budżetów, wewnętrznych programów pracy instytucji lub organu Wspólnoty lub planów na wypadek awarii i programów mających za swój jedyny cel obronę cywilną;
- f) „prawo ochrony środowiska” oznacza przepisy prawne Wspólnoty, które bez względu na podstawę prawną przyczyniają się do realizacji celów polityki Wspólnoty w dziedzinie środowiska naturalnego określonych w Traktacie: zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego, ochrony zdrowia ludzkiego, ostrożnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych oraz promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania **lokalnych**, regionalnych lub **ogólnosiwiatowych** problemów środowiska naturalnego;
 - g) „akt administracyjny” oznacza każdy indywidualnie adresowany środek podejmowany w zakresie prawa ochrony środowiska przez instytucję lub organ Wspólnoty oraz mający prawnie wiążący charakter i skutek zewnętrzny;
 - h) „zaniechanie administracyjne” oznacza zaniechanie przyjęcia aktu administracyjnego w rozumieniu lit. g) przez instytucję lub organ Wspólnoty.

Środa, 18 stycznia 2006 r.

2. Akty administracyjne i zaniechania administracyjne nie obejmują środków lub zaniechań instytucji lub organów Wspólnoty działających jako administracyjny organ odwoławczy, w ramach na przykład:

- a) art. 81, 82, 86 i 87 Traktatu (reguły konkurencji);
- b) art. 226 i 228 Traktatu (*postępowania w sprawie naruszenia prawa wspólnotowego*);
- c) art. 195 Traktatu (postępowanie prowadzone przez Rzecznika Praw Obywatelskich);
- d) art. 280 Traktatu (postępowanie prowadzone przez OLAF).

TYTUŁ II

DOSTĘP DO INFORMACJI DOTYCZĄCYCH ŚRODOWISKA

Artykuł 3

Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001

Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 ma zastosowanie do wszelkich wniosków złożonych przez wnioskodawcę o uzyskanie dostępu do informacji dotyczących środowiska, będących w posiadaniu instytucji lub organów Wspólnoty, bez dyskryminacji ze względu na obywatelstwo, narodowość lub miejsce zamieszkania, a w przypadku osób prawnych, bez dyskryminacji ze względu na zarejestrowaną siedzibę lub faktyczne główne miejsce prowadzenia działalności.

Do celów niniejszego rozporządzenia, termin „instytucja” w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 należy rozumieć jako „instytucja lub organ Wspólnoty”.

Artykuł 4

Gromadzenie i rozpowszechnianie informacji dotyczących środowiska

1. Instytucje i organy Wspólnoty porządkują informacje dotyczące środowiska, które mają znaczenie dla ich funkcji i które są w ich posiadaniu w celu ich aktywnego i systematycznego rozpowszechniania w społeczeństwie, w szczególności za pomocą telekomunikacji informatycznej lub technologii elektronicznej zgodnie z art. 11 ust. 1 i 2 oraz art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001. Zapewniają one sukcesywne udostępnianie informacji dotyczących środowiska przy wykorzystaniu elektronicznych baz danych, które są łatwo dostępne dla społeczeństwa poprzez publiczne sieci telekomunikacyjne. W tym celu, powinny one zapisać znajdujące się w ich posiadaniu informacje dotyczące środowiska w bazach danych i wyposażać je w wyszukiwarki i inne formy oprogramowania mające na celu umożliwienie społeczeństwu znalezienie potrzebnych informacji.

Informacje udostępniane przy wykorzystaniu telekomunikacji informatycznej lub innej technologii elektronicznej nie muszą obejmować informacji zgromadzonych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, chyba że są one już dostępne w formie elektronicznej. Jeżeli tak nie jest, należy wyraźnie wskazać, gdzie można znaleźć i jak można uzyskać te informacje.

Instytucje i organy Wspólnoty dokładają wszelkich uzasadnionych starań w celu utrzymywania informacji dotyczących środowiska znajdujących się w ich posiadaniu w formach lub formatach, które mogą być łatwo powielane i dostępne z wykorzystaniem telekomunikacji informatycznej lub innych nośników elektronicznych.

2. Informacje dotyczące środowiska, które mają być udostępniane i rozpowszechniane są odpowiednio aktualizowane. Obok dokumentów wyszczególnionych w art. 12 ust. 2 i 3 oraz w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, bazy danych lub rejestry zawierają:

- a) teksty międzynarodowych traktatów, konwencji lub umów oraz wspólnotowych przepisów prawnych, które dotyczą środowiska lub się do niego odnoszą oraz polityki, plany i programy odnoszące się do środowiska;

Środa, 18 stycznia 2006 r.

- b) raporty dotyczące postępów we wdrażaniu postanowień, o których mowa w lit. a), jeżeli są one opracowane lub przechowywane w formie elektronicznej przez instytucje lub organy Wspólnoty;
 - c) *stan zaawansowania postępowań w sprawie naruszenia prawa wspólnotowego;*
 - d) raporty dotyczące stanu środowiska, o których mowa w ust. 4;
 - e) dane lub podsumowania danych pochodzących z monitorowania działalności, która wpływa lub może mieć wpływ na środowisko;
 - f) zezwolenia mające znaczny wpływ na środowisko oraz porozumienia dotyczące środowiska lub informacje na temat miejsca, gdzie można wnioskować o takie informacje lub uzyskać do nich dostęp;
 - g) raporty z badań wpływu na środowisko oraz oceny ryzyka dotyczące elementów środowiska lub informacje na temat miejsca, gdzie można wnioskować o takie informacje lub uzyskać do nich dostęp.
3. W odpowiednich przypadkach instytucje i organy Wspólnoty mogą spełnić wymogi ust. 1 i 2 tworząc odnośniki do stron internetowych, na których znajdują się odpowiednie informacje.
4. Komisja zapewnia publikowanie i rozpowszechnianie w regularnych odstępach czasu *nieprzekraczających czterech lat* sprawozdania o stanie środowiska zawierającego informację na temat jakości środowiska i jego obciążeń.

Artykuł 5

Jakość informacji dotyczących środowiska

1. W ramach swoich kompetencji, instytucje i organy Wspólnoty zapewniają, *aby* zbierane przez nie **lub w ich imieniu** informacje były aktualne, dokładne i porównywalne.
2. Instytucje i organy Wspólnoty informują wnioskodawcę, na wniosek, o miejscu, w którym mogą być uzyskane, jeżeli są dostępne, informacje na temat procedur pomiarowych, w tym metod analiz, poboru i *wstępnej obróbki* próbek, wykorzystanych przy zbieraniu informacji. Alternatywnie, mogą one odesłać wnioskodawcę do standardowych procedur, które zostały wykorzystane.

Artykuł 6

Zastosowanie wyjątków dotyczących wniosków o udzielenie dostępu do informacji dotyczących środowiska

1. **Instytucje i organy Wspólnoty mogą odmówić dostępu do informacji dotyczących środowiska lub podjąć decyzję o nierozpowszechnianiu informacji dotyczących środowiska tylko z powodu jednego z wyjątków przewidzianych w art. 4 dyrektywy 2003/4/WE lub w ust. 2 niniejszego artykułu.**
2. Poza wyjątkami określonymi w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, instytucje i organy Wspólnoty mogą odmówić dostępu do informacji dotyczących środowiska, w przypadku gdy ujawnienie informacji mogłoby mieć negatywny wpływ na ochronę środowiska, którego dotyczą informacje, takiego jak miejsca lęgowe rzadkich **gatunków**.

Środa, 18 stycznia 2006 r.

Artykuł 7

Wnioski o udzielenie dostępu do informacji, które nie są w posiadaniu instytucji lub organu Wspólnoty

W przypadku gdy instytucja lub organ Wspólnoty otrzymuje wniosek o udzielenie dostępu do informacji dotyczących środowiska i gdy informacje te nie znajdują się w posiadaniu tej instytucji lub organu Wspólnoty, informują one wnioskodawcę, najszybciej jak to możliwe, **ale najpóźniej w ciągu 15 dni roboczych**, o instytucji lub organie Wspólnoty lub o organie władzy publicznej w rozumieniu dyrektywy 2003/4/WE, do których, zgodnie z jej wiedzą, można się zwrócić o udzielenie wnioskowanych informacji lub przekazuje wniosek właściwej instytucji lub właściwemu organowi Wspólnoty lub właściwemu organowi władzy publicznej i informuje o tym wnioskodawcę.

Artykuł 8

Oplaty

Instytucje i organy Wspólnoty nieobjęte rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 mogą, tam, gdzie art. 10 tego rozporządzenia nie ma zastosowania, wprowadzić uzasadnione opłaty za udzielanie informacji. Ogłaszają one i udostępniają wnioskodawcom stawki opłat, które mogą być pobierane, wskazując okoliczności, w których można je pobierać lub od nich odstąpić, oraz przypadki, w których udzielenie informacji jest uwarunkowane wcześniejszym uregulowaniem takiej opłaty.

Artykuł 9

Współpraca

W przypadku bezpośredniego zagrożenia zdrowia i życia ludzkiego lub środowiska, bez względu na to, czy jest ono spowodowane działalnością człowieka czy przyczynami naturalnymi, na wniosek organu władzy publicznej w rozumieniu dyrektywy 2003/4/WE, instytucje i organy Wspólnoty współpracują z tymi organami władzy publicznej i udzielają im wsparcia w celu umożliwienia im bezpośredniego i niezwłocznego rozpowszechnienia w społeczeństwie, którego mogłoby to dotyczyć, wszelkich informacji dotyczących środowiska, które mogłyby umożliwić mu podjęcie środków w celu zapobieżenia lub **minimalizacji** szkód wynikających z tego zagrożenia w zakresie, w jakim informacje te są w posiadaniu lub są przechowywane w imieniu instytucji i organów Wspólnoty lub organów władzy publicznej.

Ustęp pierwszy stosuje się bez uszczerbku dla szczególnych zobowiązań ustanowionych przepisami prawnymi Wspólnoty, w szczególności decyzją nr 2119/98/WE i decyzją nr 1786/2002/WE.

TYTUŁ III

**UDZIAŁ SPOŁECZEŃSTWA W ODNIESIENIU DO PLANÓW,
PROGRAMÓW I POLITYK DOTYCZĄCYCH ŚRODOWISKA**

Artykuł 10

1. **Instytucje i organy Wspólnoty informują społeczeństwo o przygotowaniu, modyfikacji lub przeglądzie planu, programu lub polityki, dotyczących środowiska za pomocą ogłoszeń publicznych lub innych odpowiednich środków, takich jak media elektroniczne. Taka informacja zawiera, tam gdzie jest to możliwe, projekt wniosku oraz informację dotyczącą środowiska lub oceny środowiskowej, odnoszących się do planu, programu lub polityki, które są w trakcie przygotowywania, modyfikacji lub przeglądu.**

Środa, 18 stycznia 2006 r.

2. *Institucja lub organ Wspólnoty przygotowujący, modyfikujący lub dokonujący przeglądu planu, programu lub polityki dotyczących środowiska, informuje społeczeństwo o praktycznych rozwiązaniach, dotyczących udziału w nich, a w szczególności o jednostce administracyjnej instytucji lub organu Wspólnoty, u której można uzyskać odpowiednie informacje oraz której można przedstawiać opinie lub pytania, oraz o harmonogramie wyznaczonym na przekazywanie uwag.*

3. *Institucje i organy Wspólnoty dostarczają praktycznych rozwiązań, umożliwiających społeczeństwu przedstawienie uwag i opinii na wczesnym etapie, zanim podjęte zostaną jakiegokolwiek decyzje dotyczące planu, programu lub polityki. W zależności od charakteru planu, programu lub polityki, umożliwia się społeczeństwu zgłaszanie uwag na różnych etapach ich przygotowania, modyfikacji lub przeglądu.*

Takie praktyczne rozwiązania obejmują dla różnych faz uzasadnione ramy czasowe dające wystarczająco dużo czasu na poinformowanie społeczeństwa oraz na jego przygotowanie i skuteczny udział w procesie podejmowania decyzji dotyczących środowiska. Z reguły, w przypadku pisemnych konsultacji na temat planu, programu lub polityki dotyczących środowiska, ustanawia się ośmiotygodniowy termin na otrzymanie uwag. Tam gdzie organizowane są spotkania lub przesłuchania, zawiadamia się o nich co najmniej z ośmiotygodniowym wyprzedzeniem. Terminy te mogą być skracane w pilnych przypadkach lub wtedy, gdy społeczeństwo miało już wcześniej możliwość przedstawienia uwag na temat danego planu, programu lub polityki.

Artykuł 11

Skutki udziału społeczeństwa

Podejmując decyzję w sprawie planu, programu lub polityki dotyczących środowiska, instytucje i organy Wspólnoty uwzględniają należycie skutki udziału społeczeństwa.

Institucje i organy Wspólnoty informują społeczeństwo o tym planie, programie lub polityce, w tym o tych treści oraz powodach i rozważaniach, na jakich opiera się decyzja, włączając w to informację na temat udziału społeczeństwa.

TYTUŁ IV

WEWNĘTRZNA PROCEDURA ODWOŁAWCZA I DOSTĘP DO WYMIARU SPRAWIEDLIWOŚCI

Artykuł 12

Wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej dotyczącej aktów administracyjnych

1. Każda organizacja pozarządowa, która spełnia kryteria określone w art. 13 jest upoważniona do złożenia wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej do instytucji lub organu Wspólnoty, które przyjęły akt zgodnie z prawem ochrony środowiska, lub w przypadku zarzutu zaniechania administracyjnego, które powinny być przyjąć taki akt.

Wniosek taki musi być sporządzony na piśmie w terminie *nieprzekraczającym ośmiu tygodni* od daty przyjęcia aktu administracyjnego, powiadomienia o nim, lub jego opublikowania, w zależności od tego, która z tych dat będzie późniejsza, lub w przypadku zarzutu zaniechania, *ośmiu tygodni* od daty, kiedy taki akt administracyjny był wymagany. Wniosek powinien wskazywać podstawy odwołania.

Środa, 18 stycznia 2006 r.

2. Instytucja lub organ Wspólnoty, o których mowa w ust. 1, rozpoznaje każdy taki wniosek, chyba że jest on oczywiście bezzasadny. Instytucja lub organ Wspólnoty udziela *odpowiedzi* zawierającej *uzasadnienie*, *na piśmie*, tak szybko jak to jest możliwe, lecz nie później niż w terminie dwunastu tygodni od daty otrzymania wniosku.

3. W przypadku gdy instytucja lub organ Wspólnoty, pomimo zachowania należytej staranności, nie są w stanie podjąć działania zgodnie z ust. 2, informują one organizację pozarządową, która złożyła taki wniosek tak szybko jak to możliwe, jednak nie później niż w terminie określonym w ust. 2, o powodach braku działania oraz o tym kiedy zamierza je podjąć.

W każdym przypadku instytucja lub organ Wspólnoty działa w terminie osiemnastu tygodni od daty otrzymania wniosku.

Artykuł 13

Kryteria uprawnienia na poziomie wspólnotowym

1. Organizacja pozarządowa jest uprawniona do złożenia wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej zgodnie z art. 12 pod warunkiem, że:

- a) jest niezależną, **działającą zgodnie z prawem** osobą prawną o celu niezarobkowym zgodnie z prawem krajowym lub praktyką danego Państwa Członkowskiego;
- b) podstawowym określonym celem jej działalności jest promowanie ochrony środowiska w kontekście prawa ochrony środowiska **lub promowanie zrównoważonego rozwoju**;
- c) istnieje dłużej niż dwa lata i aktywnie realizuje cel, o którym mowa w lit. b);
- d) jej cele lub działalność obejmują sprawę będącą przedmiotem wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej.

2. Komisja przyjmuje przepisy, które są niezbędne do zapewnienia przejrzystości i spójności stosowania kryteriów wymienionych w ust. 1.

Artykuł 14

Postępowanie przed Trybunałem Sprawiedliwości

1. Organizacja pozarządowa, która złożyła wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej zgodnie z art. 12, może wnieść skargę do Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z właściwymi postanowieniami Traktatu.

2. W przypadku gdy instytucja lub organ Wspólnoty nie podejmuje działania zgodnie z art. 12 ust. 2 lub 3, organizacja pozarządowa może wnieść skargę do Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z właściwymi postanowieniami Traktatu.

TYTUŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 15

Środki wykonawcze

Tam gdzie jest to konieczne, instytucja lub organ Wspólnoty dostosowuje swój regulamin wewnętrzny do przepisów niniejszego rozporządzenia. Dostosowania te wchodzi w życie z dniem ... (*).

(* *Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.*)

Środa, 18 stycznia 2006 r.

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia od jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od ... (*).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

(*) *Trzy miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.*

P6_TA(2006)0017

Afganistan

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Afganistanu

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Afganistanu,
- uwzględniając rozpoczęcie w dniu 19 grudnia 2005 r. pracy nowego parlamentu Afganistanu, wybranego w wyniku wyborów, które odbyły się w dniu 18 września 2005 r.,
- uwzględniając, że wybór Zgromadzenia Narodowego de facto zamknął proces zapoczątkowany zawarciem porozumienia z Bonn z 5 grudnia 2001 r.,
- uwzględniając, że we wszystkich 34 prowincjach Afganistanu zostały wybrane Rady Prowincji,
- uwzględniając wspólne oświadczenie UE i Afganistanu zatytułowane „Zaangażowanie we wspólne partnerstwo UE — Afganistan” podpisane w dniu 16 listopada 2005 r. w Strasburgu,
- uwzględniając otwarcie w dniu 31 stycznia 2006 r. w Londynie międzynarodowej konferencji mającej na celu osiągnięcie porozumienia w sprawie kontynuacji procesu bońskiego, obejmującego pomoc społeczności międzynarodowej w zakresie wyzwania, przed jakim staje Afganistan, tj. bezpieczeństwa, dobrej administracji i rozwoju,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że przyjęcie nowej konstytucji w styczniu 2004 r. oraz przeprowadzenie wyborów prezydenckich w październiku 2004 r. i wyborów parlamentarnych i do władz prowincji we wrześniu 2005 r. — kiedy to w obydwu przypadkach w wyborach wzięły udział miliony zarejestrowanych wyborców — były ważnymi krokami w procesie transformacji zmierzającym do ustanowienia bardziej reprezentatywnych i demokratycznych instytucji, przyczyniając się tym samym do trwałego rozwoju Afganistanu w pokojowych warunkach po okresie walk i ucisku trwającym ponad ćwierć wieku,